

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XVII. Qua ratione conuiua sine peccato adiri queant, præsertim à
clericis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

re, aut cantare præsumat, vel turpes iocos, vel vrsō vel tornatricibus ante se fieri patiatur: Nec larvas Dæmonum ante se ferre consentiat, quia hoc diabolicum est, & à sacris canonibus prohibitum. Adhibenda quoq; ea cautela, ne vocatus quidem, sacerdos, sed rarissimè ad conuiua veniat, iuxta id, quod monet S. Hieronymus, præallegato loco. Facile, inquit, contemnitur clericus, qui sèpè vocatus ad prandium, ire non recusat. *Epist. ad Nepotem.*
Nunquam petentes, raro accipiamus rogati. Beatus enim est magis dare, quam accipere. Nescio enim quomodo etiam ipse qui deprecatur: ut tribuat, cum acceperis, vilorem te iudicat: Et mirum in modum, si eum rogantem contempseris, plus te posterius veneratur.

An verò clericis inter se se conuiua liceat insti- *Cap. 7. ha-*
tuere? permisum est, obseruato, quod concil. Tole- *betur dist.*
tanum tertium præscribit. Eius hæc sunt verba. Pro *44. c. pro*
Reuerentia Dei, & sacerdotum, id vniuersa sancta con-
stituit Synodus, ut quia solent crebrò mensis ociosæ fabu-
la interponi, in omni sacerdotali conuiuio, leælio diuinorum scripturarum misceatur. Per hoc enim animæ ædifi-
cantur ad bonum, & fabulae nō necessariæ prohibentur. *qua ratio-*
nia inter
*Atq; hæc, ex sacris conciliis & canonibus depro- *ses debet**
fici in conuiiorum aditu atq; actu obseruent. quod ant agita-
re. *re.*
inutile.

CAPVT XVII.

Quaratione conuiua sine peccato adiri queant,
præsertim à clericis?

CVM tot peccatorum fordibus, vt plurimum
contaminata soleant esse conuiua, præmon-
strandum, quomodo innoxie, atq; inoffenso pede,
frequentari possint à clericis,

Pri-

I.

Primum itaq; si honestatis habita ratione, absentiā non vales excusare, obsequaris inuitanti amico; dūmodo constet, honestos inter ac bonos, conuiuiū agi: sīn secus; omnino emanendū suadeo, nec iniuria; pl^o enim periculi aditūr⁹ es̄es, quām fortasse boni effecturus. Is itaq; inter eundū tibi sit animisensus in Deū eructus, q; malles domi frugali viētu parcē cēnare, aut ad domum luctus, q; conuiuij pedem efferre: Cum tamē ita requirat ipsa comitas, quainter homines est vivendum, ipse à te omnem occasio-

Quem animum Clericus ad Lanorū conuiuia debeat affere.

nem, seu scandali, seu ruinæ alicuius, in quodius flagitium, paternè auertat. Atq; hac omnino mente affectus esto, tu q; clericorū ordini es adscriptus; quando inuitatus ad Laicorum conuiuia, accedis, nam si aut cibi potusuē, aut iucunditatis, aut voluptatis cuiusvis titillatione, accēsum eo afferas animum, formitem gestas plurimorū malorū, parua exorbitandi oportunitate, haud difficulter inflammandum,

II.

Inter comedendum quid agendum clerico?

Huic proximū esto, ut animum inducas, inter decursum conuiuij, aut aliquid, q; in Dei gloriam, aut in conuiuarum salutem redundet, aut certè in communis boni utilitatem sit cessurum conficiēdi, animosque accumbentium, quā via est, quaue licet, ad omnem pietatem, atq; virtutis dignitatē ascendendi.

III.

Oratione facta, habendum illud Christiani Catonis tritum carmen præ oculis.

Cum sis in mensa primū de paupere pensa.

Tunc bene prandetur, cum Christus adesse putetur.

Optabis itaq; esurientibus Christi mēbris, pauperib⁹ inquā, eandē, qua tu nunc potieris, refectionem. Tūni ea te imaginatiōe contineas, quasi Christus adsit, qui te comedentē ac bibentē spectator intueatur, atq; ita alios quoq; ad modestiā, exēplo tuo inflāma.

IV.

Protestabere porro, sī qua ad potum, coactio incideret,

ret, te ei non adquieturum; atq; hic omnes excusationum artes impendito. Conare itidem, vt æquales hauſtus euitentur, liberumq; fiat, cuilibet, quantum voler, bibendi. Demum, & ad illud sedulò omnes animineruos, contento studio dirige, vt cum timore Dei, iucundè tamen, & cibo & potu omnes fruantur; atq; intra temperantia, limites illud Christi promissum impleatur. *Vbi duo vel tres congregati fuerint Matth. 18, in nomine meo, ibi ego in medio eorum sum.* Postremò, VII. & hoc vnicè agatur, vt si aut turpes, aut contra famam proximi, oriantur sermones, inductis aliis, obliterentur quasi, & sepeliantur, ad quod plurimum seruiet, iuxta ea quæ deinceps dicentur, aut Morales aliquas, aut sacras historias recensere, vel alios recensentes audire; aut de re alia quam honesta, familiarem verborum collationem instituere.

Quæ si à clero obſeruentur, poterit nonnunquam, sed rarius tamen, absq; peccati vllijs metu, ad amicorum conuiua se conferre.

CAPVT XVIII.

Liceatne aliquando Laicis liberius indulgere conuiuis & Symposiis?

Ratum est, nullum vñquam excessum, aut à nobis probatum aut probari posse, neq; hic, de nobis, talem à quoquam, suspicionē capi, volumus. assertum hoc esto solū. Cūm ut sapiens ait. *Vinum Ecc. 31, in iucunditatem creatum sit ab initio, ad iucunditatem licet usurpari posse, præsertim nostris à Germanis, modò execrandam illam, ad æquales hauſus potandi consuetudinem, exterminari finant.*

Quare & Aulus Gellius author est, Platonem, tūm L. 15, No. 2.
con. Attic. e. 2.

V.

VI.